

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2021 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Ewa Marcinkowska (spr.)

Sędzia WSA

Agnieszka Góra-Błaszczkowska

Sędzia WSA

Karolina Kisielewicz

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 22 czerwca 2021 r.

przy udziale Rzecznika Praw Obywatelskich

sprawy ze skargi

na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie

z dnia 16 października 2020 nr KOC 4569/Pi/20

w przedmiocie odmowy udostępnienia informacji publicznej

1. stwierdza nieważność zaskarżonej decyzji;
2. zasądza od Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie na rzecz skarżącego kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisa
Za zgodność z oryginałem
Izabela Kaliszewska

specjalista

UZASADNIENIE

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie decyzją z dnia 16 października 2020 r. nr KOC/4569/Pi/20, działając na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r., poz. 570) w związku z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764) orzekło na podstawie art. 16 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 2 ww. ustawy o dostępie do informacji publicznej o odmowie udzielenia informacji publicznej w zakresie informacji, jakie kwoty wypłacono tytułem wynagrodzenia w ostatnim księgowo zamkniętym miesiącu prezesowi, wiceprezesowi, kierownikowi biura, głównemu księgowemu.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że wnioskem z dnia 22 sierpnia 2020 r. wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, na podstawie art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP oraz art. 2, art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a, a także art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej - zwanej dalej u.d.i.p., o udostępnienie następującej informacji publicznej:

1. skany zarządzeń Prezesa SKO w Warszawie wydane w latach 2015-2017;
2. skany załączników do zarządzeń Prezesa SKO w Warszawie:
 - a) nr 3/2019 z dnia 21 maja 2019 r.
 - b) nr 4/2019 z dnia 23 maja 2019 r.
 - c) nr 5/2019 z dnia 25 lipca 2019 r.
 - d) nr 12/2020 z dnia 25 maja 2020 r.;
3. informacji, ile postanowień sygnalizacyjnych, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 570), wydał w latach 2010-2020 Prezes SKO w Warszawie;
4. informacji, jakie kwoty wypłacono tytułem wynagrodzenia w ostatnim księgowo zamkniętym miesiącu:
 - a. prezesowi
 - b. wiceprezesowi
 - c. kierownikowi biura
 - d. głównemu księgowemu

5. informacji, jaką łączną kwotę wydatkowano w ostatnim księgowo zamkniętym miesiącu na wynagrodzenia dla wszystkich pracowników Kolegium.

Wnioskodawca wskazał, że wnosi o udostępnienie powyższych informacji w formie skanów za pośrednictwem poczty elektronicznej, natomiast ewentualne wezwanie do wykazania szczególnie istotnego interesu publicznego, lub ewentualną decyzję o odmowie udostępnienia informacji publicznej należy przesać w formie pisemnej na wskazany we wniosku adres.

Przedmiotem rozpoznania SKO w Warszawie w decyzji z dnia 16 października 2020 r. był pkt 4 ww. wniosku tj. żądanie udostępnienia informacji, jakie kwoty wypłacono tytułem wynagrodzenia w ostatnim księgowo zamkniętym miesiącu prezesowi, wiceprezesowi, kierownikowi biura, głównemu księgowemu.

W uzasadnieniu decyzji powołując się na przepisy u.d.i.p. oraz wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 marca 2006 r. sygn. akt K 17/05 SKO stwierdziło, że status funkcjonariusza publicznego posiadają prezes i wiceprezes SKO, zaś kierownik biura oraz główny księgowy są osobami pełniącymi funkcje pomocnicze w organie administracji publicznej. W ocenie organu, brak jest podstaw prawnych do udzielenia informacji publicznej dotyczącej wynagrodzeń osób wykonujących funkcje publiczne, jak i pracowników pełniących funkcje pomocnicze w organie, ponieważ dane te podlegają ochronie przewidzianej przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Organ dodał, że wprowadzie wnioskodawca nie wskazał konkretnych osób z imienia i nazwiska, jednakże osoby te z racji struktury organizacyjnej Kolegium są możliwe do zidentyfikowania, co wyklucza możliwość udzielenia żądanej informacji publicznej na podstawie art. 16 ust. 1 w zw. z art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

W skardze na decyzję SKO z dnia 16 października 2020 r. skierowanej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie zarzucił naruszenie:

- 1) art. 61 ust. 1 w zw. z art. 61 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP w zakresie, w jakim z przepisów tych wynikają zasady ograniczenia prawa do informacji publicznej, poprzez błędne zastosowanie, polegające na nieuzasadnionej odmowie udzielenia informacji, niespełniającej warunków proporcjonalności i konieczności dokonanego ograniczenia, nieznajdującej podstaw w potrzebie ochrony wartości prawnie chronionych wskazanych w art. 61 ust. 3 Konstytucji RP;
- 2) art. 19 i 20 K.p.a. i art. 7 Konstytucji RP oraz art. 7 Konstytucji RP i art. 6 K.p.a. w związku z art. 1, art. 2 i art. 11 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 października 1994 r.

o samorządowych kolegiach odwoławczych i art. 156 § 1 pkt 1 K.p.a. – poprzez wydanie przez SKO w Warszawie decyzji załatwiającej wnioski o udostępnienie informacji publicznej pomimo tego, że organem właściwym do wydania decyzji w niniejszej sprawie był Prezes Kolegium, w związku z czym wydano decyzję z naruszeniem przepisów o właściwości, a także naruszono zasadę praworządności, wedle której organy działają na podstawie prawa i w granicach prawa;

- 3) art. 5 ust. 2 u.d.i.p. w zakresie, w jakim przepis ten stanowi o tym, że prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej, poprzez błędne zastosowanie polegające na niewłaściwym przyjęciu, że udostępnienie żądanej informacji naruszyłoby prywatność osób fizycznych;
- 4) art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869), w zakresie, w jakim przepis ten stanowi, że gospodarka środkami publicznymi jest jawna, poprzez nieudostępnienie informacji o wynagrodzeniach wypłaconych w ostatnim księgowo zamkniętym miesiącu z publicznych środków pieniężnych prezesowi, wiceprezesowi, kierownikowi biura i głównemu księgowemu SKO w Warszawie;
- 5) art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych - poprzez błędne przytoczenie wskazanych przepisów, które nie miały żadnego zastosowania na gruncie niniejszej sprawy;
- 6) art. 1 w związku z art. 175 i art. 176 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781) w związku z art. 7 Konstytucji RP i art. 6 K.p.a. - poprzez powoływanie się przez organ w zaskarżonej decyzji na przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, która w momencie orzekania przez organ już nie obowiązywała;
- 7) art. 7 K.p.a. - poprzez niepodjęcie niezbędnych działań mających na celu dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego;
- 8) art. 77 § 1 K.p.a. - poprzez niezebranie materiału dowodowego w sposób wyczerpujący i pozwalający na ustalenie stanu faktycznego;
- 9) art. 80 K.p.a. - poprzez niewłaściwą ocenę całokształtu materiału dowodowego i dowolność w ustaleniach faktycznych;
- 10) art. 16 ust. 2 pkt 2 u.d.i.p. w zw. z art. 107 § 2 K.p.a. - w zakresie, w jakim z przepisów tych wynika obowiązek zamieszczenia w uzasadnieniu decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej imion, nazwisk i funkcji osób, które

zajął stanowisko w toku postępowania o udostępnienie informacji, poprzez brak zamieszczenia w decyzji tychże informacji.

Wobec tak postawionych zarzutów skarżący wniósł o:

- 1) stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji SKO w Warszawie z dnia 16 października 2020 r. z uwagi na wypełnienie przesłanki z art. 156 § 1 pkt 1 K.p.a.;
- 2) uchylenie zaskarżonej decyzji SKO w Warszawie z dnia 16 października 2020 r. w przypadku niestwierdzenia jej nieważności;
- 3) skierowanie niniejszej sprawy do rozpoznania w trybie uproszczonym - na podstawie art. 119 pkt 1 i 2 P.p.s.a.;
- 4) zasądzenie na rzecz skarżącego zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi powołując się na orzecznictwo sądowoadministracyjne skarżący podniósł, że u.d.i.p. nie przyznaje SKO jako organom orzekającym w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej kompetencji do załatwiania wniosków o udostępnienie informacji publicznej, organem właściwym w tym zakresie jest Prezes Kolegium. To Prezes jest również dysponentem informacji publicznej związanej z działalnością Kolegium. Powoduje to, że również decyzję o odmowie udostępnienia informacji publicznej (art. 16 ust. 1 u.d.i.p.) winien wydać właśnie Prezes, zatem zaskarżona decyzja dotknięta jest wadą nieważności (art. 156 § 1 pkt 1 K.p.a. w zw. z art. 11 ust. 2 ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych).

Skarżący podniósł też, że błędnie uznano w zaskarżonej decyzji, że udostępnienie przedmiotowej informacji publicznej powodowałoby naruszenie prywatności osoby fizycznej. Informacja, o udostępnienie której zwrócił się skarżący, nie odnosi się bowiem do sfery prywatnej osoby, której wniosek dotyczy, ale ma ścisły związek z publiczną, służbową sferą jej działalności.

Skarżący stwierdził też, że nawet gdyby uznać, że udostępnienie informacji publicznej, będącej przedmiotem wniosku, może prowadzić do naruszenia prywatności osoby fizycznej, to organ zaniechał zastosowania art. 5 ust. 2 zdanie drugie u.d.i.p., ponieważ osoby, których dotyczyła żądana informacja (prezes kolegium, wiceprezes kolegium, kierownik biura, główny księgowy), pełnią funkcję publiczną, zatem ograniczenie prawa do informacji nie powinno mieć miejsca (wynagrodzenia wypłacane są ze środków publicznych, stanowią więc informację publiczną w rozumieniu u.d.i.p.). Dalej skarżący dowodził, że nie sposób uznać

kierownika biura i głównego księgowego za osoby wykonujące wyłącznie czynności usługowe, czy pomocnicze. W ocenie skarżącego status kierownika biura porównywalny jest do statusu dyrektora generalnego jako wyższego stanowiska urzędniczego w służbie cywilnej, natomiast główny księgowy jest bezpośrednio odpowiedzialny za gospodarowanie i wykonanie przewidzianej dla SKO w Warszawie części budżetu państwa. Główny księgowy odpowiada również za sprawozdawczość z wykonania budżetu i sporządzenie bilansu jednostki budżetowej.

Uzasadniając zarzut naruszenia przepisów postępowania: art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 K.p.a. skarżący podniósł, że organ nie przeprowadził wyczerpującego postępowania wyjaśniającego w przedmiocie ustalenia, czy osoby, których dotyczą żądane informacje są osobami pełniącymi funkcje publiczne i czy zasadne było przyjęcie, że żądane informacje nie mogą zostać udostępnione z uwagi na ochronę prywatności osoby fizycznej. Organ nie ustalił także, czy osoby fizyczne, których dotyczą wnioskowane informacje o wysokości wypłaconych im wynagrodzeń w myśl art. 5 ust. 2 zdanie drugie u.d.i.p. rezygnują z przysługującego im prawa ochrony prywatności.

Skarżący podkreślił również, że jawność ma pierwszeństwo przed tajnością. W świetle zasad konstytucyjnych oraz przepisów u.d.i.p. należy przyjąć domniemanie dostępu do informacji publicznej, a odstępstwa od tej zasady winny stanowić wyjątek, dlatego też na podmiocie zobowiązanym ciąży obowiązek rzetelnego, szczególnie wnikliwego uzasadnienia decyzji odmownej.

Skarżący wskazał także na oczywiste naruszenie przez organ art. 10 § 1 K.p.a. w związku z art. 16 ust. 2 u.d.i.p. poprzez uniemożliwienie stronie postępowania wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego, złożenia dodatkowych wyjaśnień i wniosków przed wydaniem decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie w odpowiedzi na skargę wniosło o jej oddalenie, podtrzymując w całości argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Rzecznik Praw Obywatelskich w piśmie procesowym z dnia 11 czerwca 2021 r., powołując się na art. 14 pkt 6 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich oraz art. 8 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zgłosił swój udział w postępowaniu wnosząc o uwzględnienie skargi i uchylenie decyzji SKO w

części odnoszącej się do wynagrodzenia prezesa, wiceprezesa i głównego księgowego SKO.

Uzasadniając swoje stanowisko Rzecznik Praw Obywatelskich podniósł, że błędne stanowisko SKO doprowadził do ograniczenia konstytucyjnego prawa dostępu do informacji publicznej, co uzasadnia przystąpienie Rzecznika do niniejszego postępowania.

W ocenie Rzecznika nie tylko prezes i wiceprezes SKO są osobami pełniącymi funkcje publiczne – jak to wskazał organ – ale także główny księgowy w SKO. W odniesieniu do głównego księgowego jednostki sektora finansów publicznych art. 54 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305) przypisuje bowiem mu niezwykle istotne uprawnienia władcze i decyzyjne. Na poparcie powyższego stanowiska Rzecznik przywołał orzecznictwo sądów administracyjnych oraz wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 marca 2006 r. sygn. akt K 17/05. Natomiast w odniesieniu do stanowiska kierownika biura SKO Rzecznik stwierdził, że brak regulacji odnoszącej się do zadań i obowiązków wykonywanych przez kierownika biura w ustawie o samorządowych kolegiach odwoławczych, a także analiza regulaminu SKO w Warszawie każe przyjąć, że stanowisko kierownika biura SKO ma charakter usługowy, a nie władczy lub decyzyjny.

Odnosząc się zaś do kwestii ochrony prywatności osób publicznych Rzecznik podkreślił, że art. 5 ust. 2 u.d.i.p. wprost stanowi, że ograniczenie prawa do prywatności osoby fizycznej nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji. Żądana informacja jest informacją publiczną o działalności organów władzy publicznej w rozumieniu art. 61 ust. 1 Konstytucji RP. Wnioskowana informacja stanowi bowiem informację o wysokości środków pieniężnych wypłacanych z zasobów publicznych na rzecz osób pełniących funkcje publiczne zatrudnionych w SKO, jest więc informacją publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. f u.d.i.p. Rzecznik podkreślił przy tym, że w orzecznictwie sądów administracyjnych konsekwentnie wyrażany jest pogląd, iż wydatkowanie środków publicznych przeznaczonych na wynagrodzenia osób pełniących funkcje publiczne w podmiotach państwowych i samorządowych jest jawne. Ochrona prywatności pracowników nie pełniących funkcji publicznych, tj. nie posiadających uprawnień decyzyjnych lub władczych, w zakresie wypłacanego ze środków publicznych wynagrodzenia powinna być natomiast realizowana nie na

etapie kwalifikacji żądanych informacji, lecz poprzez ograniczenie dostępu do tych informacji publicznych na podstawie art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Rzecznika, żądana w przedstawionej sprawie informacja o wynagrodzeniu wskazanych osób pełniących funkcję publiczną, mająca związek z pełnieniem tych funkcji, powinna zostać udostępniona w trybie u.d.i.p.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Sąd administracyjny wykonuje wymiar sprawiedliwości, poddając kontroli rozstrzygnięcia wydawane przez organy administracji publicznej pod względem ich zgodności z prawem, badając czy właściwie zastosowano przepisy prawa materialnego i przestrzegano przepisów proceduralnych w postępowaniu administracyjnym. Sąd jest władny wzruszyć zaskarżoną decyzję jedynie w przypadku stwierdzenia naruszenia prawa. Art. 145 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi określa w jakich sytuacjach decyzje podlegają uchyleniu, czy też stwierdzeniu ich nieważności.

Przeprowadzając kontrolę zaskarżonej decyzji w świetle wskazanych powyżej kryteriów Sąd stwierdził, iż skarga zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie w składzie trzyosobowym działając na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych w związku z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, orzekło na podstawie art. 16 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 2 u.d.i.p. o odmowie udzielenia informacji publicznej w zakresie informacji, jakie kwoty wypłacono tytułem wynagrodzenia w ostatnim księgowo zamkniętym miesiącu prezesowi, wiceprezesowi, kierownikowi biura, głównemu księgowemu.

W ocenie Sądu decyzja ta dotknięta jest wadą nieważności z uwagi na jej wydanie przez skład orzekający SKO, który nie był organem właściwym do rozpoznania wniosku o udostępnienie informacji publicznej. W tym zakresie Sąd w pełni podziela stanowisko przyjęte w tym względzie przez WSA w Gorzowie Wlkp. w wyrokach z dnia 25 stycznia 2018 r. sygn. akt II SA/Go 1116/17 i z dnia 30 listopada 2017 r. sygn. akt II SA/Go 997/17 oraz przez WSA w Poznaniu w wyroku z dnia 7 listopada 2018 r. sygn. akt II SA/Po 743/18 (orzeczenia dostępne w CBOSA), do której to argumentacji tutejszy Sąd odwołuje się w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Zgodnie z art. 16 u.d.i.p., odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 przez organ władzy publicznej następują w drodze decyzji (ust. 1), do których stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem przewidzianym w ust. 2 art. 16.

Ustawa o dostępie do informacji publicznej reguluje zarówno zakres podmiotowy, jak i przedmiotowy, a także procedurę oraz tryb udostępniania informacji publicznej. Stosownie zatem do treści art. 4 ust. 1 u.d.i.p., obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności organy władzy publicznej, podmioty reprezentujące Skarb Państwa, organy samorządu terytorialnego. Podmioty obowiązane, o których mowa w tym przepisie, stanowią szeroki krąg podmiotów (nieograniczający się jedynie do organów administracji publicznej), wykonujących zadania publiczne i wytwarzających – w ramach tych zadań – informację publiczną, bądź będących w posiadaniu takiej informacji pozyskanej przy wykonywaniu zadań publicznych.

Samorządowe kolegia odwoławcze, zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych są organami wyższego stopnia, w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego i ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.), w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości jednostek samorządu terytorialnego. Na zasadach określonych w odrębnych ustawach kolegia orzekają w innych sprawach niż wymienione w ust. 1 (ust. 2). Zgodnie z kolei z art. 4 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy prezes kolegium jest organem kolegium, który zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 1 tej ustawy kieruje pracami kolegium i reprezentuje je na zewnątrz. Prezes kolegium wykonuje również czynności przewidziane przepisami prawa dla organów administracji publicznej, niezastrzeżone dla składu orzekającego (art. 11 ust. 2).

Z przywołanych przepisów wynika, że na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej to właśnie prezes samorządowego kolegium odwoławczego jest organem objętym obowiązkami wynikającymi z tej ustawy, a więc zobowiązany do podejmowania na jej podstawie prawem określonych działań w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej (zob. wyroki: WSA w Gdańsku z 17 września 2014 r. sygn. akt II SAB/Gd 97/14, WSA w Poznaniu z 10 marca 2016 r. sygn. akt IV SAB/Po 1/16, dostępne w CBOSA). Samorządowe kolegium odwoławcze natomiast,

które zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych orzeka w składzie trzyosobowym, wydaje decyzje jako organ wyższego stopnia w rozumieniu ustawy Kodeks postępowania administracyjnego i Ordynacja podatkowa w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości jednostek samorządu terytorialnego oraz w innych sprawach na zasadach określonych w odrębnych ustawach. Ustawa o dostępie do informacji publicznej nie przyznaje kolegiom, jako organom orzekającym w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej, kompetencji do załatwiania kierowanych do kolegiów wniosków o udostępnienie informacji publicznej, tj. informacji publicznych będących w posiadaniu tych jednostek. Organem właściwym w takich sprawach jest prezes kolegium, który jest również dysponentem informacji publicznej związanej z działalnością danego kolegium.

Powoduje to, że również decyzję o odmowie udostępnienia informacji publicznej (art. 16 ust. 1 u.d.i.p.) winien wydać właśnie prezes kolegium (art. 4 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. w zw. z art. 4 ust. 1 pkt 2 i art. 11 ust. 2 ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych). Z kolei samorządowe kolegium odwoławcze może być w danej sprawie organem właściwym wyłącznie jako organ wyższego stopnia w rozumieniu art. 17 pkt 1 k.p.a. (organ odwoławczy), uprawniony do rozpatrywania sprawy, w której wniesiono do kolegium odwołanie od decyzji wydawanej przez organ niższego stopnia (organ jednostki samorządu terytorialnego).

Ponieważ zaskarżona decyzja została wydana przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie w składzie trzyosobowym, czyli przez organ, który jest zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego i Ordynacji podatkowej, a nie organem właściwym do załatwiania (w pierwszej instancji) wniosków o udostępnienie informacji publicznej, należało uznać, że zaskarżony akt został wydany z naruszeniem przepisów o właściwości. W konsekwencji, w myśl art. 156 § 1 pkt 1 K.p.a. w zw. z art. 16 ust. 2 u.d.i.p., skutkuje to jego nieważnością.

Wykazane rażące naruszenie przepisów o właściwości, dające podstawę do stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji, uniemożliwiło Sądowi dokonanie oceny merytorycznej zaskarżonej decyzji, a tym samym i odniesienie się do pozostałych zarzutów podniesionych w skardze oraz argumentów przedstawionych przez Rzecznika Praw Obywatelskich.

Przedwczesna jest bowiem w tej sytuacji ocena, czy informacja żądana we wniosku w części dotyczącej kwot wypłaconych tytułem wynagrodzenia w ostatnim księgowo zamkniętym miesiącu prezesowi, wiceprezesowi, kierownikowi biura, głównemu księgowemu, podlega udostępnieniu i przekazaniu przez podmiot zobowiązany, czy też podlega ograniczeniu na zasadach określonych w art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

Z przytoczonych względów Wojewódzki Sąd Administracyjny działając na podstawie art. 145 § 1 pkt 2 P.p.s.a., orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania obejmujących uiszczony wpis sądowy orzeczono na podstawie art. 200 w zw. z art. 205 § 1 P.p.s.a.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Izabela Kałiszewska

specjalista